

عنوان مقاله:

رابطه متقابل عواطف و اعمال عبادی و تاثیر آنها بر تربیت افراد با تکیه بر آموزه های دینی

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های تربیتی در قرآن و حدیث، دوره 8، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مریم بهمنی - دانشجوی دکتری رشته علوم قرآن و حدیث، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

سوسن آل رسول - استاد تمام گروه علوم قرآن و حدیث، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران (نویسنده مسئول)

زینب سادات میرشمسی - استادیار گروه فلسفه اسلامی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

خلاصه مقاله:

آموزه های دینی برای تغییرپذیری اخلاق اصالت قائل است. بعثت پیامبران نیز در راستای ایجاد تغییرات در رفتار و اعمال افراد بوده است. عواطف، عامل اصلی تغییراتی است که در جنبه روحانی فرد اتفاق می افتد. این محرک اعمال، بر اثر باورها و اعتقادات افراد که مبتنی بر شناخت است، عمل می کند. عواملی از جمله معرفت، جهان بینی، محیط اجتماعی، خانواده و اراده بر عواطف اثر گذارده و در روند تربیتی افراد مشهود می گردد. اگر این شناخت ها در مسیر دینداری فرد صورت گیرد، موجب عمل به دستورات و احکام الهی می گردد. همچنین هرگاه انسان به فرامین الهی گردن بنهد، خداوند بینشی به او عطا می کند که عواطفش را در مسیر بهتری بکار برد. تاثیر متقابل عواطف و اعمال عبادی را می توان در مولفه های چون زهد و تقوا، احساس پشیمانی، دعا، جهاد، صبر و نماز، زیارت کردن و تزکیه نفس مشاهده کرد. این مقاله با تمرکز بر تفاسیر مختلف به بررسی آیاتی که بیانگر جنبه عاطفی انسان اند، می پردازد. تاثیر تربیتی، رابطه متقابل عواطف و اعمال عبادی را در آموزه های دینی بیان می کند. عواطف در صورتی که با شناخت و آگاهی شکوفا شوند، باعث بهتر عمل کردن به فرامین الهی می شوند. اطاعت از دستورات خداوند و انجام اعمال عبادی هم بر عواطف تاثیر گذاشته و موجب شکوفایی آنها می گردد. نتیجه اینکه این تاثیرات متقابل موجب تربیت صحیح انسان می گردد.

کلمات کلیدی:

عاطفه، اعمال عبادی، تربیت، قرآن، آموزه های دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1805431>

